

ERASMUS

The Panteion University of Social and Political Sciences, Athén, Görögország 2014/15 őszi szemeszter

Pár szóban életem legizgalmasabb 4 hónapjáról.

Első és másodéves hallgatóként még nem voltam benne biztos, hogy az Erasmus program nekem való, azonban egy nyelvtudásfejlesztő és önbizalom növelő külföldi nyaralás után egyszerre megjött a bátorságom, hogy jelentkezsek. A KRE-BTK Bölcsészettudományi Karán vagyok kommunikáció szakos hallgató, így a mi „testvérintézményeink” közül választhattam. Ahogy az lenni szokott, ország, és nem intézmény alapján. A lehetőségekhez képest egzotikus helyre szerettem volna menni, így esett a választás Görögországra. Utólag azt tudom mondani, nem dönthettem volna jobban, még ha nem is ment minden simán. Már az elején le kell szögeznem: megszegttem az egyik fő Erasmus-szabályt, és nem egyedül, hanem egy barátnőmmel (szaktárs) együtt jöttünk, tehát bizonyos helyzetekben egyszerűbb volt a dolgunk. Azonban nem gondolom, hogy a későbbiekben ez bármilyen negatívumként szerepelt volna.

Erre az egyetemre, sőt ebbe az országba a Károliról mi mentünk először, tehát semmit nem tudtunk, nem állt a rendelkezésünkre „kitaposott út”. Még a szerződés is csak az utolsó pillanatban készült el, mivel a görögök ráérős népség, ebből a szempontból igazak a sztereotípiák. Nem siettek infókat küldeni, zaklatni kell őket, folyamatosan. De előbb-utóbb azért mindent megtudsz.

Az egyetem főbejárata

Már otthonról érdemes csatlakozni a fellelhető Facebookos csoportokba, nagyon hasznos lehet. A kiutazás többféleképp oldható meg, busszal vagy repülővel (jó drága) Budapest-Athén vonalon, vagy, ahogy mi mentünk, Budapest-Thesszaloniki, 3 nap városnézés, majd vonattal Athénba. (Egy jó tanács főleg lányoknak: sokkal kevesebb cucc is elég lesz, mint otthon azt gondolod. Spórold meg magadnak a későbbi felesleges szenvedést, és még otthon szelektálj!) Ugyan csak október első hetében kezdődött a tanítás, de ilyenkor érdemes kicsit előbb kimenni, ott még olyankor tengerben-fürdős idő van.

Szállást sajnos nem tud ez az egyetem ajánlani, ez a diák saját felelőssége. Mi addig válogattunk a helyek között, míg végül két hónapot egy nem túl jó lakásban kellett lehúznunk. Majd az utolsó két hónapra költöztünk egy központban lévő nagyon szép lakásba. Szóval kezdj időben lakást keresni! Vagy, töltsd az első hetet egy hostelben, keress új barátokat és nézzetek lakást együtt. Működőképes. Nagyjából 300-400 euró/hó az az összeg, ami a hivatalos ösztöndíjként érkezik (csak a 80%, hazaérkezés után a maradék 20%). Ez semmire sem elég! Készülj fel, gyűjts előre, kérj a szüleidtől, stb. (Én diákhitelt vettem fel.) Pláne, ha majd szeretnél részt venni programokon, kirándulásokon, amik nem olcsók. (De nagyon megéri!) Átlagban egy normális lakást/szobát, jó helyen kb. 200-250 euró/hó/fő áron lehet bérelni, ennek már minden tartalmaznia kell. Érdemes a görög nyelvű hirdetések is nézni, jó esély van rá, hogy beszélnek angolul, és valószínűleg olcsóbbak, valamint sok Facebookos csoport van, kifejezetten „accomodation-groupok”.

Egyéb infó az árakról: nem túl olcsó ország, az élelmiszer pl. kicsivel drágább, mint Budapesten. És ami mindenkit érdekel, mert Erasmusosként inni fogsz, ha tetszik, ha nem: az ital talán csak Párizshoz viszonyítva olcsó, a jó 330 Ft/korsóhoz szokott budapesti diák szörnyet hal az olcsónak számító 4 eurós sörár mellett. Éljenek tehát a házibulik! Egyébként a legtöbb egyetemnek pedig van kantinja, ahol (ha előzőleg kitöltöttél egy néhány soros jelentkezést), minden nap 3 étkezés ingyenes, azaz hétfégen 2. A reggeliért nem érdemes felkelni, de az ebéd 12.00-15.30 között, valamint a vacsi 18.00-20.30 között egész jó. Nem túl változatos, de ehető. És persze a fő vonzóereje, hogy ingyenes.

A welcome day-en már megkezdődik az ismerkedés, érdemes a görög diákokkal is barátkozni, nem csak a többi Erasmusossal, később ők nagyon segítségére lehetnek, és persze nagyon-nagyon lehet őket szeretni! Segítőkészek és közvetlenek, rögtön mintha ezer éve ismernétek egymást.

Az első egy-két hét igazi kihívás a szervezetnek és az agysejteknek: az ESN (<http://esngreece.gr/> - olyan helyi diákok szervezete, akik voltak valahol Erasmuson) tagok (érdemes kiváltani az ESN kártyát) szinte minden napra rendeztek bulit. Szerintem az itteni ESN

kiemelkedően aktív, Athén összes egyetemének ESN szervezete összedolgozik, minden egyetem minden diákja mehet minden partira és programra.

Elég sok idő van rá, hogy eldöntsük, melyik órákat szeretnénk felvenni (kb. november közepe), valamint az egyetemen is nagyon kedvesek. Viszont szervezettségben nincsenek a csúcson, Neked kell mindenre odafigyelned. Jó esetben a határidő lejártának napján küldenek figyelmeztető e-mailt a dolgokról. A tanárok és a diákok általában beszélnek angolul, azonban az órák görögül vannak. Igen, tényleg. Szakonként egy-egy angol nyelvű kurzust lehet esetleg kifogni, a többi teljesítésének módja, hogy be kell-e járni, az adott tanártól függ.

A városról: Athén brutális. Persze elsősorban a jó értelemben, nyüzsgő, igazi hatalmas metropolisz. Keveredik a modern és az antik, gyönyörű. De sok is tud lenni. Ha jobban bírod a nyugis helyeket, ne ide gyere. A közlekedés nem rossz, metróval, busszal és a combino-szerű villamossal szinte bárhova el lehet jutni, habár nagy valószínűséggel a központban fogsz mocorogni (hacsak egy görög barátod nem invitál házibuliba, Athén külvárosába). És persze rengeteg a látnivaló, 4 hónap egyáltalán nem elég, hogy ténylegesen felderítsd a várost. Jó hír viszont, hogy a görög diákigazolvánnyal (PASO, majdnem olyan „hamar” kiadják, mint otthon), vagy az ESN kártyával szinte minden múzeum, stb. kedvezményes, vagy ingyenes.

Az Erasmus+ programból sajnos kivették az előzetes nyelvtanfolyamot. Igaz, volt szó valamiféleéről, de mi végül nem jelentkeztünk ilyesmire. Ellenben az angollal szinte bárhol elboldogulsz, bár a görög betűket érdemes megtanulni legalább kiolvasni, különben még a vásárlás is nagyon bonyolult folyamattá válik.

Az emberekről: imádnivaló, ahogy egy-egy találkozón érdeklődnek a „cheers” magyar megfelelőjéről, majd miután közlöd, hogy „egészségedre”, egyöntetűen kijelentik – bárhonnán is érkeztek –, hogy a magyar a legnehezebb nyelv. Amúgy szeretnek minket. :) És mind-mind nagyon szeretetre méltók, a legjobb barátaidat találhatod meg köztük. Csak aztán a búcsú fáj... de szinte biztos, hogy találkoztok még az életben, hiszen ezek a kapcsolatok már örökre megmaradnak.

Összességében mindenképpen csak ajánlani tudom az Erasmust, ha pedig elég laza vagy (értem ezalatt, hogy nem akadsz fenn egy „teljesen természetes” félórás késésen) és bírod a folytonos nyüzsgést, akkor Görögországot Neked találták ki!